
**ХРИСТОС
Є
БОГ**

Христос є Бог

*Інші безкоштовні матеріали
доступні за адресою:*

<https://lsm.org/ukr>

ХРИСТОС Є БОГ

Ключ до розуміння Біблії та Бога — це Особа Ісуса Христа. Жодна інша особа в історії не справила такого впливу на людство, як Ісус Христос. Жодну іншу особу не шанували і не поклонялись їй так, як Ісусу Христу, але водночас жодна особа не залишалась такою загадкою для людського розуму, як Він. Багато істориків вважали Його великим вождем, а багато суспільних реформаторів вважали Його великим учителем людства. Наполеон прирівнював себе до Олександра Великого, Юлія Цезаря і Карла Великого, але визнавав, що Ісус стоїть над всіма ними і належить до іншого класу. Ранні марксистичні заперечували, що Він — Бог, а Енгельс заперечував навіть існування Ісуса. Однак пізніше марксистичні визнавали, що спроби стерти Ісуса з європейської історії та культури були марні і смішні та що Ісус є «прикладом найбільш священних людських цінностей».

Та чи є Ісус із Назарета лише великим вождем, великим учителем і прикладом найсвятіших людських цінностей? Хто такий Ісус? Це — одне з великих питань серед людей, починаючи з народ-

ження Ісуса дві тисячі років тому. Іудеї, що були Його сучасниками і виступали проти Нього, заявляли, що Він просто тесля з Назарета, син Йосифа; вони говорили, що Він тільки людина. Інші з іудеїв говорили, що Він — Іоанн Хреститель, Ілля, Єремія або один із пророків. Язичники минулих поколінь говорили, що Він був релігійним революціонером, великим філософом, благородною високоморальною людиною або жертівним слугою.

Одного разу Ісус вирішив відкритися Своїм учням, тому Він відвів їх у місце під назвою Кесарія Филипова, що знаходилось далеко від Єрусалима, міста, де атмосфера давньої іудейської релігії заповнювала собою всяку людську думку. В Кесарії Филиповій Він спитав своїх учнів: «...За кого народ уважає Мене, Сина Людського? Вони ж відповіли: одні за Іоанна Хрестителя, одні за Іллю, інші ж за Єремію, або за одного з пророків» (Мт. 16:13-14).

Тоді Ісус поставив їм інше питання, направлене конкретно кожному з них, на яке повинні відповісти і всі ми: «А ви за кого Мене маєте?» (в. 15). Тільки один з учнів Ісуса, Петро, відповів: «Ти — Христос, Син Бога Живого!» (в. 16). Сказавши, що Ісус є Сином Бога Живого, Петро мав на увазі, що Христос є Самим Богом (Ін. 10:30, 33; 5:18; 1:1; 20:28;

1 Ін. 5-20; Флп. 2-6; Євр. 1:8). Господь відповів Петру: «...Блаженний ти, Симоне, сину Йонин, бо не плоть і кров відкрили тобі це, а Отець Мій Небесний» (в. 17). Нам необхідне небесне об'явлення, щоб отримати благословення бачити, хто такий насправді Христос.

Євангеліє від Іоанна розповідає про учня на ім'я Фома, який відмовлявся повірити іншим учням, коли вони розповіли йому, що бачили Ісуса після Його воскресіння. Фома сказав: «Коли на руках Його знаку відцвяшного я не побачу, і пальця свого не вкладу до відцвяшної рани, і своєї руки не вкладу до боку Його, — не ввірую!» (20:25). Вісім днів опісля Ісус знову з'явився учням, на цей раз серед них був і Фома: «Потім каже Фомі: Простягни свого пальця сюди, та на руки Мої подивись. Простягни й свою руку і вклади до боку Мого. І не будь ти невіруючий, але віруючий!». А Фома сказав Йому: «Господь мій і Бог мій!». Промовляє до нього Ісус: «Тому ввірував ти, що побачив Мене? Блаженні, що не бачили й увірували!» (в. 27-29). Фома проголосив про свою віру, сказав, що Ісус є його Господом і Богом. Відповіддю Ісуса було те, що всі ті, хто ввірували, як Фома, блаженні.

Однією з найбільш важливих основ християнської віри є визнання того, що

Христос є Бог. Христос — не просто велика людина; Він — Сам Бог. Коли один із учнів Христа, Петро, визнав, що Христос є Син Бога живого, він проголосив одну з найбільших таємниць у всесвіті. Християнська Церква заснована на цьому об'явленні про божествену Особу Христа. Мартін Лютер, протестантський реформатор, говорив: «Усвідомте те, що Ісус — людина, і ви відкриєте те, що Він — Бог».

Бажаючи дізнатись, що за людина перед вами, потрібно спитати її про це. Протягом історії жоден філософ, релігійний керівник чи мудрець не наслідювався претендувати на те, що він є Богом. Тільки Ісус сказав, що Він Бог.

НАРОДЖЕННЯ ХРИСТА ДІВОЮ ЧЕРЕЗ ЗАЧАТТЯ ВІД СВЯТОГО ДУХА ДОВОДИТЬ ТЕ, ЩО ВІН Є БОГ

Існує безліч доказів того, що Христос — Бог. Перше — це те, як народився Христос на землі. Ми знаємо, що те, як людина народжується, говорить багато про його походження. Христос був народжений дівою на ім'я Марія (Мт. 1:18). Він народився не від людського зачаття, а був зачатий Духом Святим (Мт. 1:20). Якщо б Він був лише людиною, то з'явився б на землі так саме, як і всі інші люди. Але Ісус Христос прийшов на землю не так,

як інші люди. Всі люди народжуються від людських батьків, а Ісус прийшов як злиття Святого Духа з людиною. Протягом останніх декількох сотень років багато хто намагався спростувати факт народження від діви, заявляючи, що це суперечить науковому закону. Проте необхідно розуміти, що наука може пояснити тільки природні явища. Всі надприродні явища наукою не пояснені. Вони виходять за сферу наукового розуміння. Зрозуміло, Бог — Творець всесвіту і Автор всіх наукових принципів — у Своїх діях не обмежується рамками природного закону. Цілком логічно, що Бог і повинен був прийти на землю надприродним способом, не так, як усі смертні.

Факт зачаття Христа від Святого Духа і Його народження від людської діви означає дві речі: по-перше, це означає, що Ісус несе у Своїй істоті божественність. Людське зачаття несе людський елемент, тим часом як божественне зачаття несе божественний елемент. Усе людство має тільки людський елемент. І лише Ісус Христос народився як із божественним елементом, так і з людським. Це доводить, що Він є унікальним Богочоловіком.

По-друге, кожне людське народження несе із собою елемент гріха. Але таке народження, відмінне від природного народження, не має людської спадковості з

елементом гріха. Всі люди є грішними від народження, але Христос народився безгрішним. Він був безгрішним Богочоловіком — закінченим Богом і досконалою людиною.

Пророк Ісайя говорив про народження Христа наступне: «Бо Дитя народилося нам, даний нам Син, і влада на раменах Його, і кликнуть ім'я Йому: ...Бог сильний, Отець вічності...» (9:5). Приблизно за сімсот років до народження Ісуса Ісайя провістив, що дитя Ісус народиться нам як Бог сильний і Син буде даний нам як Отець вічності. Пророк Михей також зробив вражаюче пророцтво за сімсот років до народження Христа. Він сказав, що з міста Віфлеєма піде Той, Хто стане Владикою в Ізраїлі і Його походження буде «віддавне, від днів віко вічних» (5:1). Це пророцтво вказує на те, що у вічності в минулому Бог задумав увійти в людськість. Тому в народженні Ісуса Бог ввійшов із вічності у час і ввійшов зі Своєю божественістю в людськість, щоб злитися з людиною. Ісус є Бог, злитий з людськістю!

БОЖЕСТВЕНІ НАЗВИ ХРИСТА ВКАЗУЮТЬ НА ТЕ, ЩО ВІН — БОГ

Коли Ісус народився, Йому нарекли Ім'я Еммануїл, що означає: «З нами Бог»

(Мт. 1:23). Таке ім'я не міг прийняти ніякий звичайний смертний. Ісус міг носити таке ймення, тому що Його прихід був приходом Бога і Його присутність була присутністю Бога з людиною. Ніхто з нас не може сказати, що ми — це «Бог з людиною», тому що ми тільки люди. Але прихід Ісуса Христа був приходом Бога до людини.

Йому також нарекли ім'я Ісус, що означає: «Єгова Спаситель» (Мт. 1:21). Єгова — це особисте ім'я Бога в Старому Завіті. Те, що Христос є Ісусом, означає, що Він — Єгова. Він не соромився називатися Єговою Спасителем, тому що Він є Сам Бог.

ВЛАСНІ ПРОГОЛОШЕННЯ ХРИСТА

Живучи на землі, Ісус повністю усвідомлював той факт, що Він — Бог. Він говорив іудеям: «...Перш, ніж був Авраам — Я є» (Ін. 8:58). Книга Виходу говорить, що Ім'я Бога — Я є» (3:14). Коли Ісус сказав «...перш, ніж був Авраам, Я є», іудеї взяли каміння, щоб побити Його, тому що вони розуміли, що «Я є» означає Бога. Ісус як великий Я є — є вічним Богом.

Він називав Бога «Отцем» (Ін. 17:1) і не соромився називати Себе Сином Божим (Мт. 16:16). Жоден релігійний лідер ніколи не насмілювався називати себе

Богом. Ні Магомет, ні Конфуцій, ні Сократ, ніякий інший лідер ніколи не претендував на звання Бога. Але Ісус неодноразово проголошував себе Богом. Він був відданий смерті за те, що говорив, що Він — Син Божий (Мт. 26:63-66). Його учні відкрито проголошували, що Він — Бог.

Людина, яка заявляє, що вона Бог або безрозсудлива, або неправдомовець, або Бог. Христос не може бути безрозсудливим, бо Його слова виявляють мудрість і тверезість і стали основою всієї західної цивілізації. Він не є неправдомовцем, бо жоден неправдомовець не захоче по-жертвувати власним життям за свою неправду. Єдине, що залишається, це те, що Він — Бог. Деякі можуть визнавати, що Ісус мав високу моральність, але все одно не вірити, що Ісус — Бог. Але якщо ви визнаєте, що в Нього була висока моральність, то значить, ви вірите, що Він не є неправдомовцем, і, отже, зобов'язані прийняти Його слова про Свою божественність за істину. Ісус неодноразово стверджував, що Він — Бог. Якщо ви захоплюєтесь Його моральністю, то повинні також визнати Його божественність.

Наполеон Бонапарт, знаходячись в ув'язненні на острові Святої Єлени, звернувся до графа Монфолона з питанням: «Чи можеш сказати мені, ким був Ісус

Христос?». Коли той ухилився від відповіді, Наполеон сказав: «Ну що ж. Тоді я скажу тобі. Олександр, Цезар, Карл Великий і я сам засновували великі імперії... на силі. Тільки Ісус заснував Свою імперію на любові... знаєш, всі вони були людьми: іншого такого, як Він, немає; Ісус Христос був більше, ніж людина... Він просить людське серце; Він просить його беззастережно; і зразу ж Його вимога задовольняється. Чудесно!.. Всі, хто щиро вірить у Нього, відчувають цю чудову, надприродну любов до Нього... Час — великий руйнівник — безсилий погасити це священне полум'я... Саме це переконливо доводить мені божественність Ісуса Христа!».

ЧУДЕСА ХРИСТА ДОВОДЯТЬ ТЕ, ЩО ВІН БОГ

Ще одним доказом божественності Христа є чудеса, створені Ним на землі. Один із Його сучасників, освічений іудейський учитель Никодим, признався, що ніхто не може творити таких чудес, які творив Христос, якщо з ним не буде Бог (Ін. 3:2). Протягом трьох з половиною років Свого служіння Він зцілював прокажених (Лк. 5:12-13), позбавляв кульгавості (Мт. 11:5), німоти (Мк. 7:37) і сліпоти (Мт. 9:27-30) і навіть воскрешав мертвих (Ін. 11:43-44). Він виганяв демонів (Мт. 8:28-32) і вти-

хомирив бурю (Мт. 8:23-27). Він нагодував п'ять тисяч п'ятьма хлібами і двома рибами (Мт. 14:15-21). Він перетворив воду на вино (Ін. 2:1-11) і ходив по морю (Мт. 14:25). У Нього була сила над природою і влада над демонами. Він використовував цю силу і владу для привнесення Царства Божого і навіть передав цю силу і владу Своїм учням. Деякі пророки у Старому Завіті уміли творити чудеса, але ніхто не міг творити таких чудес, які творив Ісус. Ісус міг воскрешати мертвих до життя, тому що Він — Бог і має владу над життям. Він проголосив, що Він — воскресіння й життя (Ін. 11:25). Він довів, що є Господом над природою і Сатаною. Євангеліє від Іоанна говорить, що ці чудеса являють Його славу (Ін. 2:11) і доводять те, що Він є Син Божий (Ін. 20:31-32).

СЛОВА ХРИСТА СВДЧАТЬ, ЩО ВІН БОГ

Але більш дивовижними, ніж створені Ним чудеса є сказані Ним слова. Він говорив з владою і життям (Мт. 7:28-29; Ін. 6:63). Численні великі світові лідери залишали нащадкам слова мудрості, але жоден в історії не зробив впливу на таку велику кількість людей, як це зробив Своїми словами Христос. Його слова дають життя мільйонам, і через них

незліченна кількість людей пішла на смерть і зазнала мук за Нього. Наполеон умів переконувати солдатів помирати за його справу, поки він був живий, але коли помер, його справа померла разом із ним. Проте і дві тисячі років після смерті Христа чоловіки й жінки в усьому світі, як і раніше, бажають жити й померти за Нього. Його слова цитуються в книгах, бібліотеках, конференц-залах і школах в усьому світі. Його вчення про моральність і людські взаємовідносини стає основою справедливого і гуманного суспільства (Мт. 5-7). Але найбільш дивовижною частиною Його вчення були не мудрі та моральні настанови, а те незвичайне, що Він говорив про Себе. Він сказав: «Я — дорога, і правда, і життя» (Ін. 14:6). Він також сказав: «Я є воскресіння» (Ін. 11:25). Він говорив людям, що Він — Світло для світу, і хто йде вслід за Ним, не буде ходити в темряві (Ін. 8:12). Він сказав, що Він — хліб життя, і хто їстиме Його, той не голодуватиме (Ін. 6:35). Фактично, можна сказати, що більша частина Його вчення стосується Його Самого. Більшість релігійних лідерів навчають людей різним доктринам, але доктрини не мають нічого спільного із самими вчителями. Наприклад, буддизм учить про перевоплотіння, але перевоплотіння не має нічого спільного із самим

засновником буддизму. Але Христове вчення цілком пов'язане з Особою Христа. Якщо забрати Христа, то не залишиться ніякої доктрини в християнській вірі. Християнська віра зосереджена на тому, що є Христос. Доктрина — це Особа Христа. Без Нього немає ніякої доктрини.

Ганді не міг сказати, що він — світло світу, так само, як і Арістотель не міг сказати, що він є шлях, і правда, і життя. Найбільше, що можуть сказати найбільші філософи світу, це те, що вони вказують шлях іншим; вони ніколи не можуть сказати, що самі є цим шляхом. Але Христос сказав, що Він є шлях, і правда, і життя. Один французький філософ одного разу сказав, що коли біблійна оповідь була підробка, то той, хто підробив її, може по праву бути Самим Христом.

БЕЗГРІШНІСТЬ ХРИСТА ВКАЗУЄ, ЩО ВІН БОГ

Життя Христа на землі було безгрішним життям. Одного разу до Нього привели жінку, схоплену в перелюбі. Іудейський закон у той час вимагав побити камінням до смерті кожного, взятого в перелюбі. Люди, що оточували Його хотіли випробувати Його. Він сказав на товпу: «Хто з вас без гріха, — нехай перший на неї каменем кине!». Почувши таке, всі люди стали відходити один за

одним, починаючи зі старших. Під кінець залишився тільки Ісус (Ін. 8:1-11). Він міг кинути виклик іншим, тому що Сам безгрішний. Якби в Нього Самого був гріх, то Він не міг би так кинути виклик іншим. Серед тих, хто був з ним, поки Він знаходився на землі, були Його мати і брати по плоті. Ніхто з них не піддав сумніву Його претензії на безгрішність. Це доводить, що Він Бог, бо тільки Бог може бути без гріха. Біблія говорить, що коли Він жив на землі, Він був подібний до нас у всьому, але без гріха (Євр. 4:15). Коли Його привели до римського правителя, той сказав, що не може засудити Його ні за який гріх, навіть незважаючи на те, що римський закон був дуже суворим (Лк. 23:4), Злодій, що був розп'ятий разом з Ним, також сказав, що Він ніякого зла не вчинив (Лк. 23:41). Іуда, учень, що зрадив Його, признався, що невинну кров видав (Мт. 27:4), і сотник, що розп'яв Його, вигукнув: «Дійсно праведний був Чоловік Цей!» (Лк. 23:47). Перед Своєю смертю Він був засуджений і допитаний дев'ятьма групами людей: 1) старійшинами серед людей, 2) головними священиками, 3) ревними фарисеями, 4) невірними саддукеями, 5) політичними іродіанами, 6) юридичними законниками, 7) римським правителем Пілатом, 8) Іродом, 9) первосвященником. І на всіх цих

допитах була доведена Його безгрішність. Безгрішність Христа доводить, що Він Бог.

ВЛАДА ХРИСТА ПРОЩАТИ ГРІХИ ДОВОДИТЬ, ЩО ВІН БОГ

Христос був не тільки безгрішний Сам, але й був здатний прощати гріхи інших. Одного разу, коли до Нього привели розслабленого, Він сказав хворому: «Будь бадьорий, сину! Прощаються тобі гріхи твої!» (Мт. 9:2). Книжники обурювалися, почувши Його слово, бо розуміли, що тільки Бог може прощати людські гріхи, і прощення гріхів Ісусом означало заяву про те, що Він — Бог. Він міг сказати так, тому що справді був Богом! У Нього є влада прощати гріхи (Мт. 9:6). Іншого разу грішна жінка прийшла до Ісуса, і Ісус сказав їй: «Прощаються тобі гріхи» (Лк. 7:48). Ті, хто сидів з Ним за столом, стали говорити про себе: «Хто ж це Такий, що прощає й гріхи?» (в. 49). Христос міг прощати гріхи, тому що Він Бог.

СМЕРТЬ ХРИСТА ДОВОДИТЬ, ЩО ВІН БОГ

Проживши тридцять три з половиною роки на землі, Христос помер. Його смерть була незвичайною смертю. Вона відрізнялась від смерті будь-якої іншої

людини на землі. Всі релігійні лідери помирають як люди і їх ховають як людей. Але Христос помер не так, як помирають люди. Його смерть відрізнялась від звичайної людської смерті шістьма моментами.

По-перше, Він провістив Свою смерть Своїм учням перш, ніж вона здійснилася. Він показав учням, що: «Він мусить іти до Єрусалиму і постраждати багато від старійшин і первосвящеників, і книжників, і вбитому бути, — і воскреснути третього дня» (Мт. 16:21). Він не тільки провістив Свою смерть, але також провістив, що воскресне через три дні після того, як помре. Це показує, що Його смерть не була випадковою смертю в руках людини, а була смертю наперед визначеною у руці Божій.

По-друге, Його смерть була точним виконанням пророцтв про Месію, зроблених пророками за сотні років до цього. У Старому Завіті Псалом 22:16-19 описує сцену Христової смерті: «Висохла сила моя, як лущпиння, і прилип мій язик до мого піднебіння, і в порошок смертельний поклав Ти мене. Бо пси оточили мене... обліг мене натовп злочинців, прокололи вони мої руки та ноги мої... Я висох, рахую всі кості свої, а вони придивляються й бачать нещастя в мені! Вони ділять для себе одежу мою, а про шату мою жеребка

вони кидають...». Цей яскравий опис того, як повинен був померти Месія. Читаючи розповідь Євангелій, ми виявляємо, що цей опис точно відповідає тому, як помер Христос. Коли Христос висів на хресті, Його руки і ноги були справді проколоті. Обезводнення, викликане витоком крові та води, без сумніву, привело до того, що Його язик прилип до піднебіння, а кістки виступали. Євангеліє від Матвія 27:35 говорить, що коли солдати розп'яли Христа, вони «поділили одягу Його, кинувши жереба» — буквально справдження слів пророцтва у Старому Завіті.

По-третє, час і спосіб смерті Христа були означені наперед за сотні років до того у прообразах Старого Завіту. У Книзі Виходу, розділ 12, в описі свята Пасхи говориться, що для свята повинно бути приготовлене ягня (в. 3, 5-6). Це ягня повинне бути без вади і протягом чотирьох днів перед Пасхою потрібно було дивитися, чи немає у нього вади. На чотирнадцятий день першого місяця його належало заколоти на дерев'яній дошці у формі хреста. Це повне зображення того, як Христос помер на хресті. Перш ніж Його поклали на хрест, Його шість разів допитували іудеї і язичники, і Він був визнаний Тим, Хто не має пороку. Його смерть припала також на чотирнадцятий

день першого місяця, день Пасхи (Мк. 14:12-17; Ін. 18:28).

По-четверте, коли Христос помер, Він промовив: «Звершилось!» (Ін. 19:30). Коли помирає звичайна людина, то це є кінцем її кар'єри. Якою б великою не була людина, як тільки вона покидає цей світ, її справа закінчена. Але смерть Христа не була Його кінцем; навпаки, вона стала наріжним каменем Його справи. Смерть сигналізувала не про припинення Його кар'єри, а про кульмінацію Його досягнень. Така смерть, без сумніву, не звичайна смерть, а смерть, що має велике значення і вказує на великі досягнення.

По-п'яте, смерть Христа дала поштовх надприродним подіям, що відображають виняткову природу Його смерті. Смерть смертних людей — це смерть грішників за свої гріхи, а смерть Христа — це смерть Бога в людськості за грішників. Будучи такою, вона була незвичайною смертю. Коли помер Христос, на всю землю опівдні опустилась темрява, земля потряслася і скелі зачали розпадатися. Повідкривались гроби і багато тіл повставало спочилих святих (Мт. 27:45, 51-53). Хто в історії коли-небудь умирав подібним чином? Це явище було настільки жахливим, що сотник і ті, що стерегли з ним Ісуса, налякалися і сказали: «Він був справді Син Божий!» (Мт. 27:54). Творіння потряслося

у страху й трепеті, бо Творець помер на хресті.

По-шосте, Біблія говорить, що Христос помер як Заступник за всіх грішників (1 Петр. 3:18) і приніс Себе Богу в жертву за гріхи всього світу (Ін. 1:29, 1 Ін. 2:2). Коли Христос висів на хресті, Бог поклав на Нього гріхи світу і визнав Його єдиним грішником, що вмирає за інших заради всіх людей (2 Кор. 5:14). Жодна звичайна людина, навіть коли б вона була безгрішна, не мала права бути замісником усіх людей і понести гріхи всього світу. Тільки людина могла вмерти за людей і людські гріхи, і тільки Бог достатньо великий, щоб охопити всіх людей і понести величезну вагу світових гріхів. Таким чином, померлий за грішників і їх гріхи повинен був бути Богочоловіком, Самим Богом, злитим з істинною людиною. Такий Ісус Христос — наш Спаситель.

Нарешті, вічна дієвість Христової викупляючої смерті є доказом того, що Христос — Бог. Дієвість Христової смерті вічна, і вона не обмежена ні простором, ні часом. Христова дійова смерть застосовується до кожного віруючого, незалежно від простору і часу. Христова замісницька смерть звершила вічне викуплення за нас (Євр. 9:12, 14). Якби Христос помер тільки як людина, то дієвість

Його смерті не була б вічною. Тільки Бог вічний, і тільки зроблене Богом має вічну дієвість. Кров Христа, пролита за нас на хресті, була не тільки кров'ю Ісуса людини, а й також кров'ю Сина Божого (1 Ін. 1:7), навіть Божою «власною кров'ю» (Дії 20:28). Тому вона може очистити нас від усякого гріха. Її очищаюча сила достатньо велика, щоб очистити наші найбільші гріхи. Те, що Христос помер як справжня людина, дає Йому право пролити Свою кров для викуплення нас як людей, а те, що Христос є також і Богом, забезпечує вічну дієвість Його викуплення нас. Таким чином, вічна дієвість відкупної смерті Христа є, без сумніву, доказом того, що Він — Бог.

ВОСКРЕСІННЯ ХРИСТА ДОВОДИТЬ, ЩО ВІН БОГ

Найбільш чудесним у Христі є не тільки те, як Він помер, а й те, що Він не залишився у смерті. Він пробув у могилі менше сімдесяти двох годин. На третій день Христос вийшов з гробу (Мт. 28:1-6). Це є історичним фактом, який не може відкинути жоден історик. Він воскрес тілесно і являвся Своїм учням багато разів протягом сорока днів (1 Кор. 15:4-7; Дії 1:3). Багато сучасних критиків відкидають воскресіння як міф, або історію, вигадану першими учнями. Але факт того,

що після воскресіння Христа бачило багато свідків, і того, що їхня зустріч з воскреслим Христом спричинила глибокі зміни в їхньому житті, є переконливими доказами, що воскресіння — не вигадка. До Христового воскресіння учні перебували в страху і смутку; Петро навіть тричі відрікся від Господа (Лк. 22:54-62). Після Його воскресіння ті ж люди стали рішучими та енергійними. У П'ятидесятницю Петро першим піднявся, щоб проповідувати більше, ніж трьома тисячам людей (Дії 2:14). Жодна вигадка не може спричинити такої життєперетворюючої зміни; і ніхто з учнів не зазнавав якоїнебудь релігійної галюцинації, тому що всі вони говорили тверезо і вели себе відповідально. Рання Церква була не гуртом безрозсудних, тих, хто займався самообманом, а групою достойних, порядних і здорових розумом віруючих. Воскресіння Ісуса Христа є великим історичним фактом в історії людства. Воно змінило хід людської історії і відкрило дорогу людині, щоб у неї було нове життя у Христі.

ВОЗНЕСІННЯ ХРИСТА І ЙОГО ВІЧНЕ ЖИТТЯ ДОВОДЯТЬ, ЩО ВІН БОГ

Майже дві тисячі років пройшло після воскресіння Господа Ісуса Христа. За минулі дві тисячі років історія людства

довела, що ніщо не може знищити чи забрати Христа з того місця, яке Він займає у світі. Царі та імператори приходили і відходили. Римська імперія, що була колись гордістю давньої цивілізації, розвалилася на уламки, а принижений Ісус із Назарета, якого вона переслідувала, отримав перемогу і перебуває. Через сорок днів після Свого воскресіння Христос вознісся і сів праворуч Бога (Дії 1:9; 2:33-36). Сьогодні Він — Цар царів і Володар володарів (Об. 19:16). Він Бог, і Він править над усім світом. Великі монархи та імператорські династії споруджували пам'ятники і монументи, щоб їх запам'ятали, і в результаті вони зруйнувалися на очах їхніх нащадків. Та Ім'я Христа перебуває, і Його хрест сяє у віках із славою, яка постійно збільшується. Царі і завоювники вводили календарі, щоб увічнювати своє правління, та єдиним календарем, що зберігся, є календар Христа. Сьогодні на Сході і на Заході, починаючи з найрозвинутіших країн і кінчаючи найбільш відсталими, — всі використовують єдиний календар, календар Христа. Не усвідомлюючи того, весь світ визнає, що Христос є єдиним Монархом і верховним Правителем.

Сьогодні всі події в світі знаходяться у руках Христа. Він — справжній Правитель всесвіту (Об. 1:5). Він не дозволив

злу зберегтися назавжди і не кинув людство на сваволю долі. За великим колесом людської історії стоїть власна всемогутня рука Христа.

Коли іудеї вбили Ісуса, вони думали, що учні, які оточували Його, незабаром розсіються. Вони ніяк не чекали, що менш, ніж за два місяці становище цілком зміниться і тисячі навернуться до Христа. Римська імперія зневажала невеликі товариства християн і вважала, що може своєю могутньою імперською силою миттєво знищити такий слабкий рух. І вони зовсім не могли собі уявити, що менш, ніж через чотири століття послідовники Ісуса з Назарета розповсюдяться по всій території їхнього володіння із швидкістю вогню і навіть поглинуть саму імперію. Сімдесят п'ять років тому комуністи проголосили, що християнство помре у цьому поколінні. Вони не передбачали, що християни у всьому світі будуть збільшуватися в тисячі та мільйони разів навіть у їхніх власних атеїстичних країнах. Сьогодні в Росії, Китаї та Америці мільйони християн свідчать про віру, яку вони знайшли в Ісусі Христі. Щодня тисячі людей навертаються до Христа і присвячують Йому своє життя. Християнська віра не мертва. Навпаки, вона більш жива, ніж будьколи в

історії. Все це ще раз доводить те, що Ісус Христос — Бог і що Він живе вічно.

УВІРУВАННЯ В ІСУСА ЯК У БОГА

Християнин вірить не в мертво релігію. Він вірить у живого Спасителя. Ісус Христос помер дві тисячі років тому, але сьогодні Він живий і живе вічно (Об. 1:18). Якщо людина прикликала Його Ім'я і вірує в Нього (Рим. 10:9), то Христос як живий Дух увійшов в цю людину і змінив її життя. Магомет помер, і його домовина, як і раніше, знаходиться в Мецці. Олександр Великий помер і, як і раніше, лежить у своїй домовині. Усі великі світові вожді померли і знаходяться у своїх домовинах чи мавзолеях. А Ісус Христос живе, Його гробниця порожня, і Він живе в мільйонах Своїх віруючих. Якщо ви прикличете Олександра Великого, то не отримаєте відповіді, тому що він мертвий. Але якщо ви прикличете Ісуса, Він увійде у вас і змінить ваше життя. Він перетворить вашу порожнечу в реальність, вашу темноту у світло, вашу неміч у силу, ваш страх у сміливість, а ваш смуток у радість. Кожен, хто прикликає Ім'я Господа Ісуса, без сумніву, буде спасений (Рим. 10:13).

Одного разу Христос знову явиться на цій землі і встановить на ній Своє

Небесне Царство (Об. 11:15). Біблія говорить, що небо очікує приходу цього дня (Дії 3:21). Але сьогодні ви можете переживати Його, віруючи в Нього. Якщо ви відкриєте Йому своє серце, Він увійде у вас і встановить Своє царство в вас. Ви вийдете із царства темноти в царство світла (Кол. 1:13). Христос стане вашим новим життям усередині (Кол. 3:4) і ви станете новою особою у Христі (2 Кор. 5:17).

© 2022 *Living Stream Ministry*